

O KONIECZNOŚCI OSZCZĘDZANIA SUROWCA DRZEWNEGO
I SPOSOBACH REALIZACJI TEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA —
DYSKUSJA NA POSIEDZENIU
SEJMOWEJ KOMISJI LEŚNICTWA I DRZEWNICTWA

Korzystając z notatki o posiedzeniu Sejmowej Komisji Leśnictwa i Drzewnictwa zamieszczonej w „Prawie i Życiu” (23 III 1981) przedstawię poglądy posłów na temat gospodarki drewnem w naszym kraju.

(...) Poseł Wacław Czyżewski: — Polityka polegająca na zwiększeniu pozyskania surowca drzewnego, przy jednoczesnym opóźnianiu jego wykorzystania, jest polityką rabunkową. Należy pamiętać, że drewno tylko przez kilka miesięcy nadaje się na papier, potem już tylko na opał. A jeszcze później po prostu gnije i nie nadaje się do niczego. Usprawnienie wywozu drewna z lasu, a także obrotu nim, jest podstawowym warunkiem oszczędnego i racjonalnego wykorzystania surowca.

Poseł Tadeusz Klofik: — Jak najszybciej należałoby przystąpić do stopniowego eliminowania podkładów drewnianych (...)

Poseł Bronisław Więcek: — Od dawna już komisja wyrażała opinię, że ostry reżim oszczędności surowca drzewnego należy rozpocząć od gospodarki leśnej i przemysłu drzewnego. Resort powinien być wręcz inicjatorem i koordynatorem przedsięwzięć oszczędnościowych w skali całej gospodarki. Tymczasem materiały resortu wskazują na wiele nieprawidłowości występujących właśnie w leśnictwie i przemyśle drzewnym. W ciągu ostatnich lat nie tylko wzrósł udział przerobu drewna średniowymiarowego na tarcicę, lecz wręcz spadł. Rażącem przykładem niegospodarności jest zamontowanie dwóch ciągów na przerób drewna średniowymiarowego w zakładach Ustianowa. Ze względu na brak surowca ciągi te są wykorzystywane w znikomym stopniu.

Posel Jan Malec: — Resort opracował już wiele programów dotyczących oszczędności zużycia surowca drzewnego. Programy te jednak nie są realizowane. Jednym z przykładów jest brak postępu w zagospodarowaniu makulatury. Zakłady w Świeciu zakupiły maszyny do przerobu makulatury, jednakże nie zostały one zamontowane. Przy powszechnie znanych brakach papieru można niejednokrotnie spotkać się z przejawami rażącego jego marnotrawstwa. Wiele ton papieru zalega w magazynach i po kilku miesiącach nadaje się do przerobienia jako makulatura.

Posel Klemens Michalik: — Z materiału resortu nie wynika jasne stanowisko w kwestii oszczędności tarcicy w budownictwie. Zużycie tarcicy u nas jest zbyt wysokie i niepokoi tendencja do jego dalszego zwiększania. Musimy, dla ratowania starych drzewostanów, zmniejszyć zużycie tarcicy; można np. lepiej wykorzystywać sklejki olchowe i brzożowe, gorsze gatunkowo drzewostany i zmienić jakościowe normy zużycia. Pozyskiwanie średniowymiarowego drewna tartaczego jest bardzo niekorzystne dla drzewostanów. W tym roku, ze względu na stan sanitarny lasów, należy dołożyć wysiłku, aby szybko usuwać drewno z lasów, wyszukiwać wszystkie możliwości jego sprzedania, tak aby nie uległo deprecjacji.

Posel Mieczysław Hebda: — Las trzeba widzieć nie tylko jako źródło surowca drzewnego, ale i jako środowisko naturalne, które podlegać winno szczególnej ochronie. Na przemyśle ciąży obowiązek właściwej gospodarki drewnem. Oszczędne gospodarowanie obowiązuje wszystkie resorty wykorzystujące ten surowiec. Należałoby podejść do tematu bardziej kompleksowo, opracować program dla wszystkich resortów. Właściwe wykorzystanie drewna wymaga inwestycji. Bez nich nie można mówić o kompleksowym gospodarowaniu tym surowcem. Program oszczędzania drewna obejmować powinien wszystkie fazy jego przetwórstwa i obliczać wszystkie resorty wykorzystujące drewno do własnych celów.

Posel Wiesław Czernik: — Od dawna budzą zastrzeżenia sprawy, o których już tu mówili posłowie: marnotrawstwo, przekraczanie norm w przemyśle meblarskim, niedostateczne wykorzystanie makulatury, zbyt mały stopień zagospodarowania odpadów drzewnych (...)

Posel Stanisław Paca: — Warto przyjrzeć się sposobom składowania celulozy importowanej. Stare zakłady nie posiadają odpowiednich pomieszczeń i składowane się celulozę w bardzo prymitywnych warunkach, powodując jej deprecjację (...)

A poseł Emil Kołodziej stwierdził, że drogą do poprawy sytuacji w zakresie oszczędnego stosowania surowca drzewnego jest zainteresowanie załóg tym problemem poprzez możliwość współdecydowania w podejmowaniu decyzji oraz zainteresowania materialnego w oszczędzaniu drewna (...) Na zakończenie posiedzenia (...) komisja zażądała od obecnych na posiedzeniu przedstawicieli rządu, by poinformowali Sejm o realizacji zgłoszonych w trakcie dyskusji wniosków. Ponadto zobowiązała resort do szybkiego opracowania programów oszczędności surowców drzewnych w taki sposób, aby udało się je wykorzystać w planie trzyletnim (...) Znowu wszystko w gestii resortu, oby za kilka lat posłowie nie musieli „używać gorzkich słów krytyki” o brak realizacji pięknych programów, tak jak to miało miejsce na omawianym tu posiedzeniu.